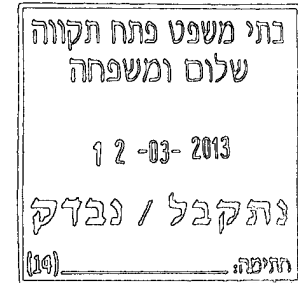

ת.א. 93862-03-13

בעניין:

עמותת בני ברוך ע.ר. 58029753
מרח' ז'בוטינסקי 112, פ"ת 49517

ע"י ב"כ עוה"ד צבי גלמן ו/או דפנה אזולאי - רגב ואח'
ממשרד אריאל שמר ושות' עורכי דין
מרח' דניאל פריש 3, תל אביב 64731
טל': 03-6091001 ; פקס: 03-6091002

התובעת

- נגד -

אהרון אפלבוים
מרח' גלבע 31 כוכב יאיר

באמצעות עו"ד ישי שניידור
רח' יהודה הלוי 45, תל אביב 65157
טל': 077-5472001 פקס': 077-5472003

הנתבע

מהות התביעה: פיצויים, פיצויים ללא הוכחת נזק, צווי עשה, הוצאות עונשיות, הוצאות מוגברות והוצאות לדוגמא.

סכום התביעה: 300,000 ₪

כתב תביעה

א. כללי

1. התובעת תהיה מיוצגת בתביעה זו ע"י ב"כ כמופיע בכותרת.
2. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחלופין, בהתאם להקשר הדברים והדבקים.

ב. הצדדים

3. התובעת, עמותת בני ברוך (להלן ולעיל: "התובעת" ו/או "העמותה") הינה עמותה הרשומה כדין במשרדי רשם העמותות בישראל.
4. העמותה היא גוף לא מסחרי (מלכ"ר) העוסק בלימוד והפצת חכמת הקבלה בארץ ובעולם. העמותה מפעילה מערך לימודים ופעילויות אחריו עוקבים ומשתתפי באופן פעיל כ- 2 מיליון איש ברחבי העולם. על מנת לשמור על טוהר כוונותיה ועצמאותה העמותה אינה-נתמכת, ממומנת או קשורה למשרד ממשלתי ו/או גורם פוליטי אחר.
5. הנתבע, מר אהרון אפלבוים (להלן – "הנתבע").

ג. פתח דבר

6. עניינה של תביעה זו הוא במקרה קשה ובוטה של פרסומיים שקריים, מכפישים ומבזים שבוצעו ע"י הנתבע, המכילים טענות קשות וחמורות נגד התובעת, טענות אשר אין בינן לבין המציאות דבר.
7. מבחן העובדות לא הפריע לנתבע לפרסם פרסומים משמיצים וחסרי כל יסוד של אמת נגד התובעת, תוך הכפשתה וביזויה, ובמטרה להציגה, כמי שפועלת ככת, משעבדת אנשים, פוגעת באנשים, ואף עושה למטרה זו שימוש זר ופסול במערכת החינוך במדינת ישראל, בניגוד לכל נורמה ערכית וציבורית ראויה.
8. הכול במטרה לגרום נזק רב ככל שניתן לתובעת, לבזותה ולפגוע בשמה הטוב, להרע לה ולהשימה לקלס ולצנינים בעיני הציבור.
9. פעולות אסורות אלו של הנתבע כלפי התובעת עולות כדי עולות הוצאת לשון הרע אסורה המסבה לתובעת נזק עצום ורב.
10. בגין דברים אלה הוגשה תביעה זו, ובדין הוגשה.

ד. רקע עובדתי

11. ביום 26.12.2012 פנה הנתבע במכתב אל הגב' דלית שטאובר, מנכ"לית משרד החינוך, שכותרתו "הנדון: "לגדול בכיף" – תכנים בעיתיים שאושרו כתכנית לימודים בבית-ספר יסודי" (להלן – "המכתב").
12. בנוסף לגב' שטאובר כיתב הנתבע למכתב בהעתקים, את הגורמים הנוספים הבאים: מר גדעון סער - שר החינוך, הגב' אורנה שמחון - מנהלת מחוז צפון במשרד החינוך, מר יאיר אודם - מנהל מחלקת חינוך בטבעון, מר יוסי שטרית - מנהל בית ספר רימונים, הגב' חנה שדמי - מנהלת שפ"י, הגב' רחל ליכטנשטיין - מנהלת המרכז לנפגעי כתות, והגב' אפרת שרעבי - מרכזת הקשר כנסת-ממשלה במשרד הרווחה והשירותים החברתיים (לה העניק הנתבע במכתבו את התואר "מפקחת על כתות").
13. כפי שהתברר לתובעת לתדהמתה המדובר במכתב חמור מכפיש ומבזה אודות התובעת, במסגרתו כתב הנתבע על התובעת, בין השאר, את האמרות החמורות הבאות, המודגשות בהבלטה ובקו תחתון:
  - 13.1 "לאחרונה התפרסם בעיתון "הארץ" תחקיר מקיף אודות "הקבלה לעם" שבראשה עומד מיכאל לייטמן; ובעבר התחקתה אחר הארגון גם התכנית "עובדה". שני התחקירים הללו, מצטרפים לדיעות רבות אחרות שהצטברו בנושא, ומאירים את האופי הכתתי של הארגון שמתיימר להיות ארגון "ללימוד ולהפצת חוכמת הקבלה", כשלמעשה מטרתו הסמויה היא שליטה בחברים בארגון וצבירת כח."
  - 13.2 "בדומה לכתות אחרות, "הקבלה לעם" מביאה את מאמיניה לחיים של תלות ושיעבוד. זו מערכת היררכית במובהק, שמייצרת אורח מחשבה של "אנחנו" ו"הם". אנחנו – החברים בכת, בעלי הידע, אנשי ה"טוב"; והם – העולם הכללי, שחי בחוסר ידיעה, בשליטת היצר הרע. החלוקה הזו מתירה "לנו" – החברים בכת – לשקר לעולם החיצוני, ולא לחשוף את המטרות האמיתיות של הארגון, שהן מסיונריות בעיקרן.

כמו כן, הקרע בין "אנחנו" ו"הם" מביא לניתוק של החברים בכת מבני משפחותיהם. ידוע כי ניתוק כזה הוא הכרחי למנהיגי כתות, כדי ליצור זהות חדשה אצל ההולכים בדרכם; זהות שניתן לשלוט בה.

חיי היום – יום של החברים ב"קבלה לעם" נשלטים לחלוטין על-ידי מנהיג הכת והמעגל הקרוב לו. כך, לדוגמא, הם נאלצים להשתתף בשיעורים שמעביר לייטמן באופן קבוע באישון לילה. מניעת שינה היא אמצעי מוכר של מנהיגי כתות לשליטה באנשיהם.

13.3 "כעת, מששמעתי על חדירת הכת אל מערכת החינוך הממשלתית, אני מחוייב להתריע, מחוייב להסיר את המסכה החייכנית של "לגדול בכיף" (ערבות הדדית, אהבה, התחשבות חינוך אינטגרלי), ולחשוף את הפנים האמיתיות שמאחוריה. "הקבלה לעם" הוא כת; מבוססת, ממוסדרת ועשירה. בניגוד לכתות קטנות, שמגייסות את אנשיהן "מפה לאוזן" הגיוס של "הקבלה לעם" הוא שיטתי ומתוכנן. בדומה לסיינטולוגיה (ואולי בהשפעתה) שולחת "הקבלה לעם" זרועות ארוכות אל מערכת החינוך, כשבבסיס המהלך הזה עומדת ההנחה שהדרך לליבם, לנפשם ולכיסם של ההורים – עוברת דרך ילדיהם.

אל לנו כחברה לשתף פעולה עם מטרות הארגון. אל לנו לסייע בסלילת דרכה של הכת אל הזרם המרכזי של חינוך ילדינו.

עותק המכתב מיום 26.12.2012 מצורף לכתב התביעה, מסומן א'.

14. תביעה זו מוגשת בגין כל אחד ואחד מהפרסומים החמורים, המבזים, השקריים והאסורים של הנתבעים ביחס לתובעת, המצוטטים והמובלטים בהדגשה ובקו תחתון בסעיפים 13.1 – 13.3 לעיל.

(להלן: "הפרסומים החמורים, המבזים, השקריים והאסורים").

15. הפרסומים החמורים, המבזים, השקריים והאסורים כפי שצוטטו לעיל הינם עלילה שפלה חמורה וקשה אודות התובעת, ומציגים את התובעת, באופן שקרי, מכפיש ומבזה.

16. הפרסומים החמורים, המבזים, השקריים והאסורים נעשו על ידי הנתבע בכוונת מכוון, בזדון, בחוסר תום לב קיצוני, תוך רמיסת שמה הטוב של התובעת, הכפשתה וביזויה, מתוך ידיעה כי הדברים אינם אמת ובמטרה לגרום נזק רב ככל שניתן לתובעת, לבזותה ולפגוע בשמה הטוב. כאמור לעיל, הפרסומים אף בוצעו על ידי הנתבע תוך הפצתו בתפוצה רחבה לגורמים שונים, הכול בזדון ובמכוון.

17. לאור האמור פנתה התובעת לנתבע ביום 28.1.2013 במכתב של בא – כוחה בגין הוצאת הדיבה החמורה שביצע הנתבע, במסגרתו דרשה כי הנתבע יחזור בו ויתנצל על הפרסומים החמורים, המבזים, השקריים והאסורים.

עותק מכתב ב"כ התובעת מיום 28.1.2013 מצורף לכתב התביעה, מסומן ב'.

18. הנתבע השיב באמצעות ב"כ במכתב מיום 5.2.2013 ומיום 12.2.2013.

עותקים ממכתבי ב"כ הנתבע מצורפים בזאת ומסומנים ג' 1 ו- 2 בהתאמה.

19. כעולה ממכתבו של ב"כ התובע מיום 12.2.2013 במקום לפעול כאמור במכתב ב"כ התובעת ולצמצם את הנזק החמור שהסב הנתבע לתובעת בפרסומים הדיבתיים, בחר הנתבע להמשיך ולהשמיץ את התובעת באופן בוטה וחמור.

20. להשלמת התמונה העובדתית חשוב לציין, כי התובעת ניהלה בעבר בבית המשפט המחוזי הנכבד מרכז (ת.א. 10-05-20693) תובענה בגין פרסום לשון הרע כנגד "המרכז לנפגעי כתות", אליו נשלח כאמור העתק ממכתב הנתבע נשוא תביעה זו.

במסגרת פסק דינו של בית המשפט הנכבד, שנתן תוקף להסכם גישור בין הצדדים, התחייב המרכז לנפגעי כתות לפרסם התנצלות בפני התובעת, וכן, להסיר מפרסומיו את שמה של התובעת שכונתה על ידו בכינוי - "כת".

21. בנסיבות אלו, ראוי היה לנתבע לבדוק, וללמוד את הדברים ובעקבות זאת לכלכל את צעדיו. אך כמפורט לעיל, הוא בחר, לצערה של התובעת, לפעול אחרת.

ה. הטיעון המשפטי

22. הפרסומים החמורים, המבזים, השקריים והאסורים של הנתבע ביחס לתובעת, מייחסים לתובעת דברים נוראיים, תמורים ובעיקר - שקריים, שהנתבע אמור היה, טרם פרסומם, לבדוק ולדעת בעקבות בדיקה כזו, כי הם אינם נכונים וכי אמירתם על ידי הנתבע מהווה פרסום אסור ועוולה של הוצאת לשון הרע על פי כל ההגדרות והמבחנים הקבועים בחוק.

23. הפרסומים הנ"ל כוללים אמירות שקריות וכוזבות, שאין בהם אמת ונכללים בהם עלילות שפלות, קשות ומבזות נגד התובעת.

24. הפרסומים הנ"ל נעשו בזדון, תוך רמיסת שמה הטוב של התובעת אצל גורמים שונים במשרדי הממשלה ובמערכת החינוך ובציבור. הכול תוך רמיסת עלילות זדוניות וטפילת ביצועם של מעשים שפלים וחמורים על ידי התובעת.

25. סעיף 1 לחוק קובע :

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלה ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו או נטייתו המינית;

בסעיף זה, "אדם" - יחיד או תאגיד."

26. אין ולא יכול להיות ספק, כי הפרסומים שביצע הנתבע אודות התובעת, יש בהם כדי לפגוע במוניטין התובעת, לפגוע במעמדה ובשמה הטוב, להשמיצה ולהשניאה אצל הציבור.

27. מאחר שאין ולא יכול להיות ספק, כי הדברים אשר יוחסו ע"י הנתבע לתובעת במסגרת הפרסומים החמורים, המבזים, השקריים והאסורים מהווים הוצאת לשון הרע ופורסמו על ידי הנתבע במטרה לפגוע ו/או למצער מבלי שבדק את הדברים ו/או תוך חוסר אכפתיות לתוצאות הפרסום ו/או מתוך רשלנות, זכאית התובעת לקבל מהנתבע פיצוי כספי בגין הנזקים שנגרמו וייגרמו לה בשל הפרסומים וכתוצאה מהם.

28. התובעת זכאית לפיצוי ללא הוכחת נזק וכן פיצוי בגין הנזק הלא ממוני החמור שנגרם לה בגין הפרסומים החמורים, המבזים, השקריים והאסורים, והיא מעמידה תביעתה בעניין זה, לצרכי אגרה, על סך כולל של 300,000 ש"ח.

התובעת שומרת על זכותה לתקן את סכום התביעה לאחר שיתגבשו מלוא נזקה.

ו. הסעדים המתבקשים

29. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא לנתבע הזמנה לדין וליתן פסק דין:
- 29.1 המחייב את הנתבע לשלם לתובעת פיצוי ללא הוכחת נזק וכן פיצוי בגין נזק לא ממוני שנגרם לתובעת בגין הפרסום החמור, המבזה השקרי והאסור, בסך כולל של 300,000 ש"ח, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מרבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.
  - 29.2 המחייב את הנתבע לגרום, על חשבונו, לפרסם הודעה לכלל נמעני המכתב מיום 26.12.2012 ובה תיקון והכחשה לפרסום החמור, המבזה השקרי והאסור, וזאת בהבלטה, במקום ובנוסח כפי שיקבע בית המשפט הנכבד.
  - 29.3 המחייב את הנתבע לגרום, על חשבונו, לפרסם ב – 3 עיתונים יומיים בשפה העברית תיקון והכחשה לפרסום החמור, המבזה השקרי והאסור, וזאת בהבלטה, במקום ובנוסח כפי שיקבע בית המשפט הנכבד.
  - 29.4 המחייב את הנתבע לשלם לתובעת פיצויים עונשיים או מוגברים;
  - 29.5 המחייב את הנתבע לשלם לתובעת את הוצאותיה הממשיות, לרבות שכ"ט עו"ד, בכל הקשור להליכים משפטיים אלו בצירוף מע"מ, הפרשי הצמדה וריבית מרבית כחוק, מיום הגשת התובענה ועד ליום התשלום בפועל.
  - 29.6 המחייב את הנתבע לשלם לתובעת הוצאות עונשיות, הוצאות מוגברות והוצאות לדוגמא.
  - 29.7 ליתן כל סעד אחר או נוסף כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון וצודק בנסיבות העניין.

דפנה אזולאי – רגב, עו"ד

צבי גלמן, עו"ד

בא-כוח התובעת